

РАДА ЄВРОПИ
КОМІТЕТ МІНІСТРІВ

РЕКОМЕНДАЦІЯ № R (80) 2

КОМІТЕТУ МІНІСТРІВ
СТОСОВНО ЗДІЙСНЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНИМИ ОРГАНАМИ
ДИСКРЕЦІЙНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ

(Прийнята Комітетом Міністрів 11 березня 1980 року

на 316-му засіданні Заступників Міністрів)

(неофіційний переклад)

Комітет Міністрів, відповідно до статті 15.b Статуту Ради Європи,

Враховуючи, що метою Ради Європи є досягнення більшої єдності між її членами;

Приймаючи до уваги те, що адміністративні органи діють у дедалі більшій кількості сфер і, у процесі чого мають здійснювати дискреційні повноваження;

Зважаючи на необхідність встановлення загальних принципів для сприяння захисту прав, свобод та інтересів як фізичних так і юридичних осіб від свавілля чи будь-якого іншого неправомірного застосування дискреційних повноважень, які, у той же час, не перешкоджають досягненню адміністративними органами мети, для якої такі повноваження було надано;

Пам'ятаючи про загальні принципи, що регулюють захист особи стосовно дій адміністративних органів, згідно з Резолюцією (77) 31;

Враховуючи, що зазначена Резолюція потребує доповнень у разі застосуванні до актів, прийнятих під час здійснення дискреційних повноважень,

Рекомендує урядам держав-членів:

a. керуватися принципами, наведеними у цій рекомендації, під час здійснення ними законотворчої та адміністративної діяльності

b. своєчасно інформувати Генерального Секретаря Ради Європи про будь-які значні зміни/напрацювання з питань, зазначених у цій рекомендації;

Доручає Генеральному Секретарю Ради Європи повідомити уряд Фінляндії щодо змісту цієї рекомендації.

Додаток до Рекомендації № R (80) 2

**Принципи, що застосовуються під час здійснення
адміністративними органами дискреційних повноважень***I. Сфера застосування та визначення*

Нижченаведені принципи застосовуються для захисту прав, свобод та інтересів осіб в частині адміністративних актів, прийнятих під час здійснення дискреційних повноважень.

Термін "адміністративний акт", відповідно до Резолюції (77) 31, означає будь-який окремий захід або рішення, прийняте в рамках здійснення державного управління та безпосередньо впливає на права, свободи або інтереси фізичних чи юридичних осіб.

Термін "дискреційні повноваження" означає повноваження, які залишають адміністративному органу певний ступінь свободи щодо прийняття рішення, дозволяючи йому обирати з-поміж кількох юридично допустимих рішень те, яке він вважає більш відповідним.

При впровадженні цих принципів повинні бути враховані вимоги для належного та ефективного управління, інтереси третіх осіб та основні суспільні інтереси. Дотримання цих вимог чи інтересів може призвести до необхідності змінити або виключити один чи кілька принципів, як в окремих випадках, так і в певних сферах державного управління. Однак, такі заходи необхідно здійснити для дотримання духу цієї рекомендації.

II. Основні принципи

Здійснюючи дискреційні повноваження адміністративний орган влади:

1. не переслідує жодної іншої мети, окрім тієї, для якої було надано повноваження;
2. дотримується об'єктивності та неупередженості, враховуючи лише фактори, що стосуються конкретної справи;
3. дотримується принципу рівності перед законом, уникаючи несправедливої дискримінації;
4. забезпечує належний баланс між будь-якими негативними наслідками, які можуть виникнути внаслідок рішення стосовно прав, свобод або інтересів осіб та метою, яку таке рішення переслідує;
5. приймає своє рішення в розумний строк з урахуванням суті питання, що розглядається;
6. застосовує будь-які загальні адміністративні практики послідовним чином при цьому враховуючи конкретні обставини кожного випадку.

III. Процедура

Додатково до принципів справедливої адміністративної процедури, які регулюють адміністративні акти загалом, як зазначено в Резолюції (77) 31, нижченаведені принципи застосовуються безпосередньо перед прийняттям адміністративних актів під час здійснення дискреційних повноважень.

7. Будь-які загальні адміністративні практики, які регулюють здійснення дискреційних повноважень, є:
 - i. публічними або

ii. повідомляються належним чином та в обсязі, необхідному для зацікавленої особи, за її запитом, до чи після прийняття акту щодо цієї особи.

8. Якщо адміністративний орган, здійснюючи дискреційні повноваження, відхиляється від загальних адміністративних практик у спосіб, що негативно впливає на права, свободи або інтереси зацікавленої особи, таку особу повідомляють про мотиви прийнятого рішення.

Це робиться шляхом зазначення причин в акті або інформування про такі причини зацікавленої особи, за її запитом, в письмовій формі протягом розумного строку.

IV. Контроль

9. Акт, прийнятий під час здійснення дискреційних повноважень, є предметом на законність з боку суду або іншого незалежного органу.

Цей контроль не виключає можливості попереднього контролю з боку адміністративного органу, уповноваженого приймати рішення як щодо законності, так і по суті.

10. Якщо законом не встановлено строк для прийняття рішення під час здійснення дискреційних повноважень та адміністративний орган не приймає свого рішення в межах розумного строку, то це може стати предметом контролю з боку відповідного компетентного органу.

11. Суд або інший незалежний орган, який контролює здійснення дискреційних повноважень, має всі необхідні для виконання своєї функції повноваження щодо витребування інформації.